

MÜCADELEMİZ SÜRECEK

Ülkemiz zor dönemeçlerden geçiyor. MHP, Ülkü Ocakları, Kontr-gerilla, DEV-KURT gibi gizli açık cinayet örgütleri hergün ilericilere, yurtseverlere, devrimcilere ölüm kusuyor. Faşizm bütün hızıyla tırmanıyor. Provakasyonlar süregenleşiyor. Tekelci güçlerin faşist bir diktaya zemin hazırlama girişimleri bütün sıcaklığıyla gündemde. 16 mart katliamı bu girişimlerin bir parçası ve terörün nice boyutlara ulaştığının somut bir kanıtıdır. Bu kanlı cinayetler daha önceden «yetkililere» bildirildiği halde önlem alınmıyor kırımın önüne geçilmiyor.

Öğretmenler, işçiler, köylüler, kadınlar, gençler tüm demokrasi güçleri öncelikle öğrenim özgürlüğünü ve can güvenliğini sağlamak tırmanan faşizme dur demek için CHP'yi desteklemişlerdir. Öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini sağlamanın, faşizmi geriletmenin, demokrasiyi korumanın ve geliştirmenin yolu öncelikle MHP ve Ülkü Ocaklarının kapatılmasından geçiyor. Her türlü faşist terörün, cinayetlerin, katliamın sorumlusu olan MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalıdır. Goşizmin maceracılığın dar terörist tutumları ne kadar yanlışsa provakasyon ihtimaliyle yığınsal çı-

Devamı Sayfa 7'de

GENEL MERKEZ RAPORUNA CEVAP

TÖB - DER Genel Merkez gazetesinin 1 mart 1978 tarihli 157. sayısında İstanbul şubesi hesaplarıyla ilgili bir **«rapor»** yayınlandı. Bu rapor, dar siyasal ve kısır gurupsal amaçları uğruna örgütümüzü bunalımlara sürüklemekten, binlerce öğretmeni örgütsüz bırakmaktan, tüzüğümüzü, örgüt geleneklerin çiğnemekten çekinmeyen Genel Merkez yöneticilerinin sosyal mücadelede nasıl gerici konumlara sürüklendiklerini göstermesi açısından ibret verici bir belge niteliğindedir.

Rapor, öğretmenlerin kafalarını bulandırmak, Genel Merkezin apaçık ortaya çıkan sorumsuzluğunu ve suçluluğunu gizlemek için çarpıtılmış, kasıtla yanlış yorumlanmış iddialarla dolu. Bunlara aşağıda bir bir belgeleriyle cevap veriyoruz.

Raporda bir de «Gerekli yasal girişimlerin yapılması» isteniyor. Genel Merkez, Burjuvaziye davetiye çıkarıyor, yardım istiyor. Bu durum karşısında mahkemeye biz başvuracağız. İddiaların bir bir hesabını soracağız.

Öğretmen yığınlarının gücüne güvenmeyenleri, öğretmen mücadelesinin işçi sınıfının savaş yolundan yürümesini engellemek için çırpınanları son çare olarak sarıldıkları bu gerici propaganda da kurtaramayacaktır.

(orta sayfada)

ÖRGÜTSEL DAYANIŞMANIN ÖNEMİ ve BİR BELGE

Gerici faşist mihrakların borazanlığını yapan Son Havadis gazetesi 26 Mart 1978 pazar günkü sayısında bir «belge» yayınladı. Söz konusu «belge»de TÖB-DER İstanbul şubemizin seçilmiş yönetim kurulu adına başkan Talip Öztürk, MADEN-İŞ'in, MESS'e karşı grevini desteklemek için TÖB-DER üyelerine çağrıda bulunuyordu. Gerici basın ve Ülkü Ocaklarının eli kanlı katilleri bu yazıyı hem TÖB-DER'i, hem de Vefa Lisesi idarecilerinden üyemiz İbrahim Özdemir'i ihbar amacıyla kullanmak istiyor. Bu oyunlar sökmeyecektir. Bu ümit düşmanları tezgahladıkları oyunlarla birlikte yıkılıp gideceklerdir. Her şeyden önce TÖB-DER'in MADEN-İŞ'le dayanışma kampanyası açıkça ve yasal olarak yürütülmüştür. Ve bu kampanyada sadece üyemiz İbrahim Özdemir değil tüm TÖB-DER üyeleri onurla görev almışlardır.

Örgütümüz TÖB - DER yöneticilerinin hergün tezgahlanan bu girişimlerden gerekli dersleri çıkarması zorunludur. Geçtiğimiz MC döneminde her türlü baskılara, bombalama, kurşun yağdırma girişimlerine göğüs gererek mücadele veren bir yönetim Genel Merkez tarafından işten el çektirilerek TÖB-DER'den ihraç edilmiştir. Düşman dört bir koldan saldırıyor. Bu koşullarda örgütsel dayanışmamızı baltalıyanlardan öğretmen yığınları hesap soracaktır.

VEFA LİSESİ MÜDÜR MUAVİNİ OKULLARDA GREVCİLERLE DAYANIŞMAYI ÖRGÜTLEMEK İÇİN TÖB-DER TARAFINDAN GÖREVLENDİRİLMİŞTİ

ÖĞRETMENLER HÜKÜMETTEN HALKTAN YANA UYGULAMALAR İSTİYOR

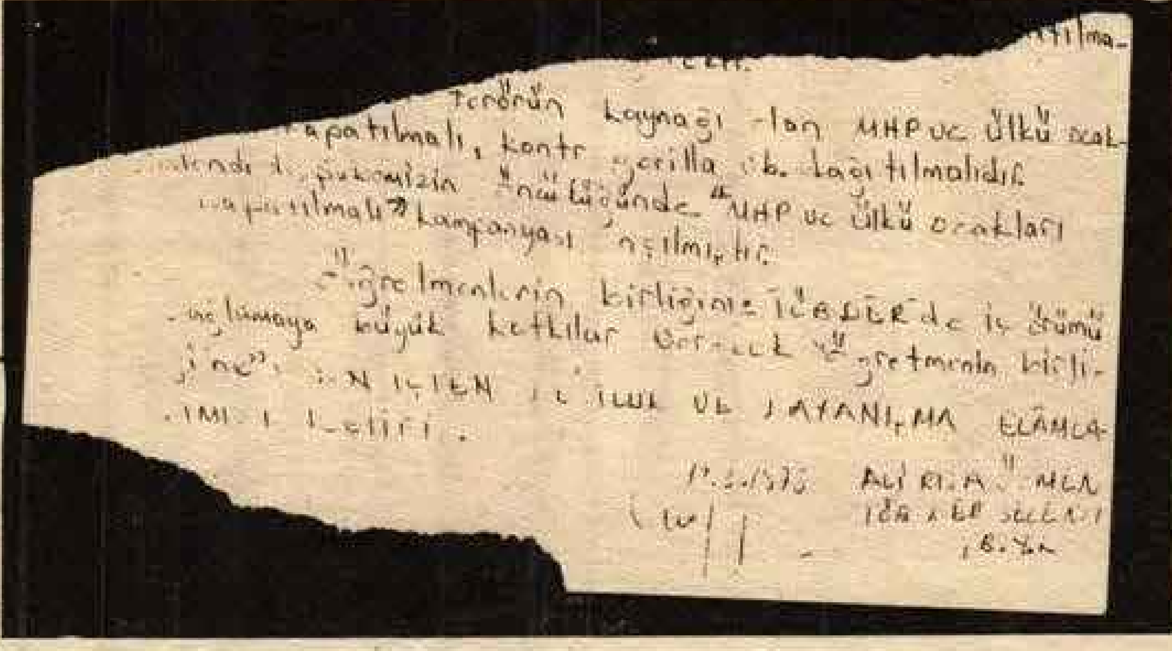
Halktan yana uygulamalara zaman geçirmeksizin girişeceği yerde, yeni hükümetin İMF'nin buyruklarına boyun eğerek memur maaşlarını düşük tutması, öğretmenler arasında da tepkiler doğurmuştur. ABD'nin ve uluslararası tekellerin yönetimindeki IMF, tekelci sermayenin çıkarları için paramızın değerinin düşürülmesini, maaş ve ücretlerdeki artışın kısıtlanmasını istiyordu. Bu istemlere bağlı olarak, paramız % 33 do layında değer yitirirken, 14 katsayıyla maaşlar % 10 dolayında arttırılmıştır. Aldığımız bir mal % 33 da ha pahalılaşırken, ücretlerimiz sadece % 10 oranında artmıştır. Böylece yeni hükümetle birlikte geliri miz % 23 daha azalmıştır. Diğer yandan bütçede 50 lira olarak dondurulan çocuk zammıyla, çocuklarımıza ayda ancak 4 - 5 lit re süt yeterli görülmektedir.

Ders ücretlerindeki eşitsizlik de geniş öğretmen yığınları arasında protestolara ve imza kampanyalarına neden oldu. Tepkiler karşısında ilkokul öğretmenlerine de 20 saatın üzerinde ders ücreti tanındı. Ancak bu durumda ders ücretlerindeki eşitsizlik giderilmiş sayılamaz. İlkokul öğretmenlerinin ha zırlık - planlama, beslenme ve değerlendirme saatlarının ders ücreti kapsamına alınıp alınmayacağı, ikili - üçlü öğretim yapan okulların durumu, yönetici ve kadro fazlası öğretmenlerin nasıl yararlanacağı konuları aydınlanmadı.

Öte yandan asgari geçim indiriminin Maliye Bakanının son açıklamasıyla yasalaştığı takdirde ancak 1979 yılında gerçekleşebileceği anlaşıldı.

Devamı Sayfa 7'de

dost "öğretmenin birliği„ne

TÖB-DER Selendi Şubesinde 18.3.1978 günü halka açık olarak yapılan EĞİTİM konulu toplantıda eğitim sorunlarının yanında, faşist terör ve katliamın alabildiğine arttığı, faşizmin tırmandırıldığı anlatılmış, faşizme geçit vermemek için işçi köylü bağlaşıklığınaa UDC'nin hayata geçirilmesi vurgulanmıştır.

Faşist terörün kaynağı açıktır. Ulusal burjuvazinin sola açılan kanadının ikircikli tavrının sonu çıkmaza gider.

Eğitim yuvalarına çöreklenen faşistlerin atılması ve cezalandırılması gerekir. Faşist törörün kaynağı olan MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalı, kontrgerilla vb. doğıtılmalıdır. Selendi'de şubemizin öncülüğünde «MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalı» kampanyası açılmıştır.

Öğretmenlerin birliğini, TÖB-DER'de iç örümü sağlamaya büyük katkılarda bulunacak «Öğretmenin Birliği» ne en içten dostluk ve dayanışma selamlarımızı iletiriz.

18.3.1978
Ali Rıza Özmen
TÖB-DER Selendi Şb.
Yönetim Kurulu Ad.

TÖB-DER TRABZON ŞUBE KONGRESİ YAPILDI

Genel Merkezin örgütümüzde açtığı fesih ve ihraç kampanyasından sonra yapılan TÖB-DER Trabzon şube kongresinin olağanüstü bir önemi vardır. Trabzon'daki Genel Merkez yanlısı şube yönetimi kongre ortamı boyunca Genel Merkezin başlattığı anti - komünizmi ve tasviyeciliği temel bir propaganda aracı haline getirdi. Ne var ki Trabzon öğretmenleri bu bozguncu çırpınışa geçit vermediler. Kullanılan propaganda geri tepti. Şube kongresini Birlik Dayanışma 280 oyla kazanırken eski yönetimi oluşturan Genel Merkez yanlısı grup 186 oyla seçimi kaybetti. Devrimci öğretmen adını taşıyan grup ise sadece 33 oy aldı. Yönetime seçilen Birlik Dayanışma listesi Bekir Cebeci (başkan) Yaşar Ali Arslan (sekreter) Ali Rıza Ayar (sayman) Dursun Baydar ve İlhan Zorer (üye) den oluşuyor.

TEKİRDAĞ

TÖB-DER Tekırdağ şube kongresinde tabandan kopuk grupların oluşturduğu sözde ittifak sadece 69 oy alırken, öğretmen tabanının grupçuluğa karşı ortak dayanışma sı 147 oyla yönetime seçildi. İlerici öğretmen hareketini işçi sınıfının mücadelesiyle birleştirme yolunda Tekirdağ öğretmenleri başarılı bir sınav verdiler. Yönetim kuruluna Kenan Oflaz, Mustafa Acar, Necmi İşler Osman Ergin ve Nuri Gündüz seçilmişlerdir.

DURAĞAN

TÖB-DER Durağan şube kongresini kazanan Birlik Dayanışma yönetimi ilk toplantısında faşizme, emperyalizme, ırkçılığa karşı ve 141 - 142 gibi faşist maddelerin kaldırılması için karar aldılar. Yeni yönetim kurulu ayrıca İstanbul ve Adana şubelerinde fesih ve ihraç yollarına giden Genel Merkezi bu tutumundan vaz geçmeye çağırmıştır. Durağan TÖB - DER yeni yönetim kurulu Hayri Güngör, Satılmış Mavis, Raif Şimşek, Veysel Yaman ve Selahattin İnaoğlu'ndan oluşuyor.

DİĞER ŞUBELER

TÖB-DER Lice, Kırşehir, Beykoz, Çatalca, Söke ve Yenice Şube yönetimlerini de Birlik Dayanışma kazanmıştır.

Lice töb-der genel kurulu genel merkezin gurupçu tavrını kınadı

...tin in d... yerine getirmemesini kınarız.
60 yıllık öğretmen hareketi bu engeli aşarak ilerliyeceğine kuşkumuz yoktur. İşçi sınıfının yolunda yürüyen birlik ve dayanışma öğretmenler faşizme, emperyalizme ve gericiliğe karşı savaşım verirken, öğretmen hareketine ihanet eden, öğretmen hareketini arkadan hançerleyen oportonistlerdenve hizipçilerden hesap mutlaka soracaktır.
Bizler Lice TÖB-DER üyeleri olarak öğretmenin ekmeğine, canına el atan sömürücü güçlere verdiğimiz savaşımı aynı zamanda bölücü, gurupçu genel merkez yönetimine karşı da sürdürme kararındayız.
Bu saldırı birlik ve dayanışma düşüncesinin kişiliğine demokratik öğretmen hareketine ve öğretmenlerin örgütsel birliğine yapılan bilinçli bir saldırıdır. Bu saldırı karanlık güçlerin ekmeğine yağ sürecek niteliktedir.
Demokratik öğretmen hareketi bu saldırıyı göğüsleyecek güçte ve kararlılıktadır.
TÖB-DER'i YAŞATACAĞIZ
YAŞASIN TÖB-DER
YAŞASIN BİRLİK VE DAYANIŞMA
M. HAN ...
LICE TÖB-DER ŞUBE BAŞKANI

TÖB - DER
GENEL MERKEZİNE
ANKARA
Lice, 10.3.1978

25.2.1978 tarihinde yapılan şubemizin 5. olağan genel kurulunun oy birliğiyle oldığı kararın metni aşağıdadır.

«Genel Merkezin İstanbul, Adana öğretmenlerinin büyük çoğunluğuyla seçilen yönetim kuruluna önce işten el çektirme, daha sonra üyelikten ihraç etme olayını demokratik öğretmen hareketine ve demokrasiye indirilen bir darbe olarak görüyor ve şiddetle kınıyoruz.

7 aydır İstanbul ve Adana öğretmenlerini örgütsüz bırakan bu hizipçi genel yönetimin demokratik çözümden yan çizmesi ve verdiği sözü bile yerine getirmemesini kınarız.

60 yıllık öğretmen hareketinin bu engeli aşarak ilerleyeceğine kuşkumuz yoktur. İşçi sınıfının yolunda yürüyen birlik ve dayanışma öğretmenleri faşizme, emperyalizme ve gericiliğe karşı savaşım verirken, öğretmen haraketine ihanet eden, öğretmen haraketini arkadan hançerleyen oportünistlerden ve hizipçilerden mutlaka hesap soracaktır.

Bizler Lice TÖB - DER üyeleri olarak öğretmenin ekmeğine, canına el atan sömürücü güçlere karşı verdiğimiz savaşımı aynı zamanda bölücü, grupçu Genel Merkez yönetimine karşı da sürdürme kararındayız.

Bu saldırı birlik ve dayanışma düşüncesinin kişiliğinde demokratik öğretmen haraketine ve öğretmenlerin örgütsel birliğine yapılan bilinçli bir saldırıdır. Bu saldırı karanlık güçlerin ekmeğine yağ sürecek niteliktedir.

Demokratik öğretmen haraketi bu saldırıyı göğüsleyecek güçte ve kararlılıktadır.

TÖB-DER'i YAŞATACAĞIZ
YAŞASIN TÖB - DER
YAŞASIN BİRLİK VE DAYANIŞMA

ADANA TÖB-DER

Uzun süre şubeleri kapalı bırakılan Adana TÖB-DER üyesi öğretmenler Genel Merkezin, yönetim kurulu üyelerini ihraç etmesini nefretle kınamışlar, bu sorumsuz gidişe dur demek gerektiğinde birleşmişlerdir.

Görülmemiş bir sorumsuzlukla yönetimden alınan ve örgütten ihraç edilen Adana TÖB-DER şube yönetim kurulu üyeleri şubedeki gelişmeleri şöyle özetlemişlerdir:

«Kendi grupsal çıkarları için gerektiğinde üyelerin mesleki ekonomik sorunlarını askıya almaktan kaçınmıyan Genel Merkez yönetimine ve onların şubedeki uzantılarına karşı öğretmen tabanının tepkisi artmaktadır. Öğretmen tabanı bu tür yıkıcılığa karşı örgütsel birliği güçlendirerek cevap veriyor. Ancak bu birlikten rahatsız olan kimi gruplar ilkesel planda mücadele veremeyince adi ve gerici suçlamalarla tek tek kişileri hedef olma yoluna giydiyorlar. Öğretmen tabanı bunlarc da hak ettiği cevabı veriyor, kariyerist, sekter ve dengesiz unsurlar tecrit olup gidiyor. Şurası bilinmelidir ki öğretmen hareketi önemli ve geri döndürülmez nitel bir dönüşümün içerisine girmiştir. Türkiye öğretmen hareketi her soydan bozgunculuğa gerekli dersi verecektir.»

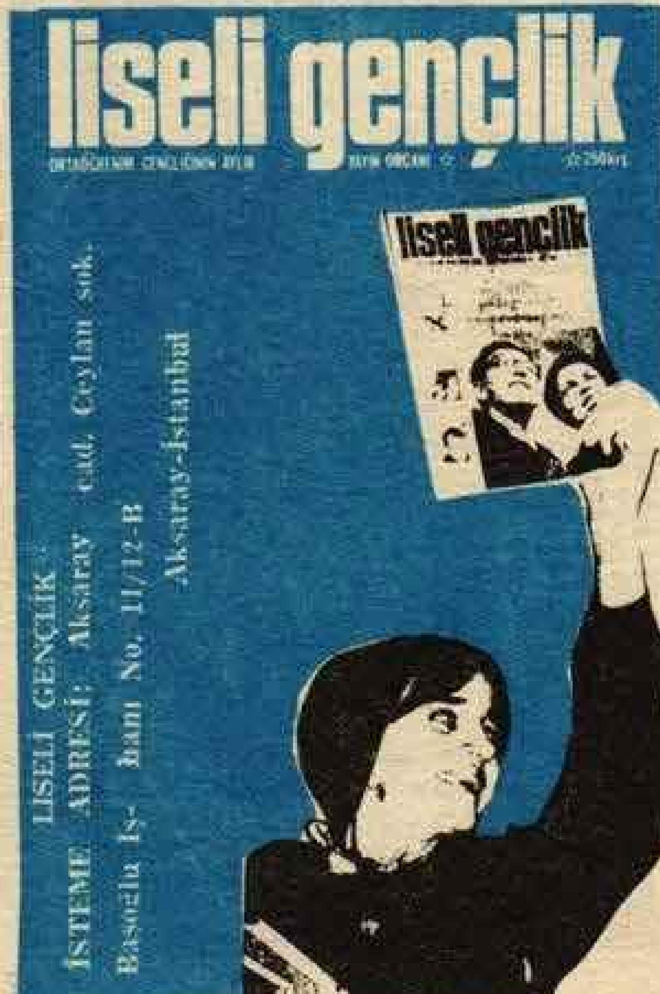
Töb-Der Gölcük, Karamürsel, Gebze şubelerinin ortak toplantısı

Gölcük, Gebze ve Karamürsel TÖB-DER şubeleri 23 Mart 1978 perşembe günü tpolanarak aşağıdaki ortak kararları almışlar dır :

1) 16 Mart faşist katliamın şiddetle protesto edilmesi.

2) TÖB - DER İstanbul ve Adana Şube yöneticilerine Genel Merkezce işten el çektirilmesini ve üyelik ten ihraç edilmesini kınamak üzere Genel Merkeze protesto telgrafı çekilmesi,

3) Farklı ders saati uygulamasının düzeltilmesi doğrultusunda girişimler de bulunulması.

ÇAĞRI

Öğretmenin Birliği gazeetsinin bu ikinci sayısı dizgiye verilirken 20 bini aşkın bir talep le karşılaştık. Bu olağanüstü gelişme, eğitim emekçilerinin gelişen bilincinin bir ölçüsü olmaktadır. Bu gelişme, aynı zamanda kadrolara önemli görevler yüklemektedir. Eğitim emekçileriyle yakın ilişkiler kurmadan, onların aktif desteğini kazanmadan yayın organımızın gelişip güçlenmesi olaanksızdır.

Yayın orgenımızın yeni yeni okurlar kazanmasında tüm arkadaşlarımızın aktif görevler alması nı istiyoruz. Okurlarımız eleştiri ve önerilerini içtenlikle yazmalıdırlar. Tüm okurlarımızı, Öğretmenin Birliğine destek olmaya, onu haber ve yazılarla beslemeye, yeni yeni okurlar kazandırmaya çağırıyoruz.

KADIN ÖĞRETMENLER ve KREŞ SORUNU

Kreş ve dersane

Çocuklarımız!. Biz kadın öğretmenlerin büyük sorunu. İşimize giderken onları nereye, kime bırakacağız?. Bıraktığımız yer, kişi güvenli mi? Yanımızda götürsek okul idaresi, müfettişler ne der? Çocuklarımızı nasıl büyütüp yetiştireceğiz?

Tüm ana öğretmenler her güne bu sorularla başlıyorlar. Kreş anketi için gittiğimiz okullardan birinde, Feriköy İlkokulunda kadın öğretmenler için ortak sorunları ve çözüm yollarını tartışıyoruz. Beslenme saatında, öğretmen odasındayız. Kadın öğretmenlerden kimi çocuğunu masaya oturtmuş karnını doyurmaya çalışıyor, kimi kucağında mama veriyor.

● İlk olarak **Cennet Kızılocak** başlıyor söze: «Eşim ve ben ikimiz de öğretmeniz. Ben yedi yıl dır öğretmenim ve elime 2474 lira geçiyor. Üç yaşında bir oğlu muz var. Bakacak kimsemiz olmadığından zorunlu olarak beraberimde okula getiriyorum. O da benim gibi derse girip çıkıyor. Bu yeni sorunlar doğuruyor. Örneğin derste bir hareketi, bir isteği, ders dinleyen öğrencilerin dikkatini dağıtıyor. Salona, öğretmen odasına bıraksam, birşey olacak diye kendim rahat edemiyorum. Bu çağdaki çocuk için düzenli olması gereken uyku, beslenme, oyun saatleri düzenli geçmiyor. Kendi yaşından büyük çocuklar arasında kalması ise, eğitiminde bir yığın sakıncalar doğuruyor. Özellikle benimle beraber okula gelmesi için, onu erkenden uyandırmam sağlığı üzerinde olumsuz etkiler yapıyor ve beni çok üzüyor.

Oysa yasalarda ve uluslararası sözleşmelerde, UNESCO, İLO gibi kuruluşların kararlarında, çocukların ve anaların korunmalarına ilişkin hükümler var. Bizi çalıştıran ve işverenimiz olan devlet, bunları en kısa zamanda uygulamaya koymalı, 200 - 250 lira karşılığında çocuklarımız için kreş ve yuvalar açmalıdır.»

● Altı yıllık öğretmen olan **Neriman Aydın** ise durumunu şöyle belirtiyor: «Üç yaşındaki oğlumuza sabahları eşim, öğleden sonra ise ben bakıyorum. Eşimin işi çıktığında sık sık okula getirmek zorunda kalıyorum. Çevrede hem yeteri kadar kreş yok, hem de var olanların ücreti en az 1000 lira. Bizim gibi eğitim emekçilerinin karı - koca çalıştığı halde bunu vermesinin olanağı yok. Başka çaremiz kalmadığından memlekete naklimizi istedik. Orada annem bakacağı için, ikinci bir çocuğumun olmasını istiyorum. İstanbul'da kalsak, ikinci çocuğu büyütemeyiz.

Yeniden söze karışıyor **Cennet Kızılocak**: «Ben de tek çocukla kalmayı istemiyorum ama bakacak kimse olmadığından ikincisine katlanamayız. Kreş ve yuvaların olmayışı, bizim ana olma mutluluğunu tatmamıza ve çocuk yapmamıza engel olduğu gibi, sosyal çalışmalara katılmamızı da bir ölçüde önlüyor. Çocuklarımızı bırakacak güvenilir yerler olsa, örgütümüzde daha etkin görevler üstlenir, topluma ve mesleğimize karşı olan görevlerimizi daha iyi yerine getiririz.»

Söyleşinin burasında diğer öğretmenler de konuya katılıyor ve arkadaşlarının söyledikleri ni onaylıyorlar.

Nuran Toksipahi adlı öğretmen: «Benim üç yaşındaki oğluma bakacak, yaşlı kayınvaldem var. Fakat çok yaşlı olduğundan ayrıca kendisi bakıma muhtaç. Sonra çocuğun eğitiminde bugünkü kuşaklardan farklı yöntemler izliyor. Eşimle benim tavrımızla, yaşlı kayınvaldemin çocuk üzerindeki etkisi çelişik görünümler geliştiriyor. Çocuğum sık sık bronşit oluyor. Her defasında okul idaresinden izin almak ve hastahane kapılarında beklemek çok zor.» diyor.

Fazilet Gülsoy ise «biri beş yaşında öteki 7 aylık» iki çocuğu olduğunu söylüyor. «Önceki okulumda, okul idaresi çocuğumu okula getirmememi, bunun için yasaklayıcı tamimler olduğunu söyledi. Bunun üzerine apartmandaki komşula ra bırakmaya başladım. Ben dönene dek çocuk bütün apartmanı dolaşıyordu. Tabii ders verirken aklım hep ondaydı. Sonra bir öğrencimin 16 yaşındaki ablasıyla 750 lira karşılığında çocuğumla 8-13 arası ilgilenmesi için anlaştık. Fakat bunun da bir yığın sakıncalarını gördük. Yetişme çağındaki bu bakıcının, beş yaşındaki kızım üzerinde zararlı etkiler yapmaya başladığını sezdim. Bunları düzeltmeye kalktığımda kızımın «ama Mine abla böyle yapıyor,» veya «böyle söylüyor» şeklinde itirazlarıyla karşılaştım. Böylece çocukta bir kuşku, bir çelişki oluştu. Oysa devlet okullarında yetişmiş, çocuk bakımında uzmanlaşmış, yetkin kişilerin denetimindeki bir kreş, çocuklarımızı çok daha bilimsel anlayışla eğitebilir, Böylece toplumumuzda da çocukluktan başlayan iyi yetişmiş nesillere sahip olur.»

Feriköy İlkokulu ülkemizdeki yüzlerce okuldan sadece biri. Oradaki öğretmenlerin sorunları binlerce öğretmenin sorunlarından ayrı değil. Kadın öğretmenler söyleşide, örneğin kesilen MEYAK fonlarının özel sektöre dağıtılacağına, kreş gibi yakıcı sorunlar için öğretmenlerin yararına kullanılabileceği şeklinde somut öneriler getirdiler.

Artık, günümüzde, kadın öğretmenler çocuklarına nasıl bakılacağının ve sorunlarının nasıl çözümleneceğinin bilincindedirler. Hak almanın birlik ve dayanışma ile sağlanacağını bilerek çocuklarına mutlu ve özgür bir yaşam için yığınsal olarak savaşımlarını sürdürüyorlar.

Feriköy İlkokulu öğretmenleri kreş sorununu tartışıyor.

eşitlik-ilerleme-barış yolunda dünya kadınları elele

«8 Mart Dünya Kadınlar Günü» bu yıl ülkemizin çeşitli yörelerinde kutlandı. Konuya bağlı olarak İlerici Kadınlar Derneği 4 - 11 Mart günlerini ülkemizde «Dünya Kadınlar Günü» olarak ilân etti. Hafta içinde Sovyetler Birliği, Bulgaristan ve Yunanistan'da ilerici kadın hareketi temsilcileri İKD'nin konuğu olarak ülkemize geldiler. Türkiye'deki ilerici kadınlara kendi ülkelerinden ve tüm dünya kadınlarından dostluk ve dayanışma selamları getirdiler. «Dünya Kadınlar Günü» nün değişik kentler yanında birçok köyde de coşkuyla kutlanması, ülkemizde gelişen ilerici kadın hareketini, kadınların mücadele kararlılığını ve etkinliğini somut olarak gösterdi. Bir hafta süren değişik eylem ve gösteriler, 11 Mart'ta İstanbul'da yapılan «Haklarımız, Çocuklarımız, Demokrasi İçin İleri» yığınsal yürüyüşüyle noktalandı.

11 Mart günü, kentin ve yurdun her yöresinden gelen kadınlar yürüyüşün başlayacağı Beşiktaş'ta, sımsıcak bir birlik oluşturdular. Ev kadınları, işçi kadınlar, kadın öğretmen ve memurlar, yaşlı - genç demeden disiplin içinde yürüyüşe geçtiler. Eylem, büyük bir coşku, dostluk ve dayanışma örneği oldu. İlerici kadınların slogan ve pankartları ülkemizdeki tüm emekci ve demokrat kadınların istemlerini yansıtıyordu, «Evlât acısına son» - «Çocuklarımıza kreş, yuva» - «Tarlada, tezgahta doğumlara son» - «Nötron bombasına hayır» - «Faşizme geçit yok» - «141 - 142'ye hayır» - «Haydi 1 Mayıs 1978'e» sloganları hep birlikte haykırıldı. TÖB-DER'li kadın öğretmenler ise tüm kadın öğretmenlerin istemleri olan «Analığa saygı» «Her mahalle ve iş yerinde kreş» - «Doğum izni altı aya çıkarılsın» pankartları altında yürüdüler. Yürüyüş, bağımsızlık, demokrasi, barış ve sosyalizm yolunda ölenlere saygı duruşuyla sona erdi.

GENEL MERKEZ İN

RAPORUN

«TESLİM EDİLMEYEN MAKBUZLAR...» İDDİASI.

Genel Merkez ihraçlarına kılıf aramak için kendi görüşlerinden kukla bir inceleme komisyonu tezgahlamıştır. Örneğin İstanbul şubemizin hesaplarını denetleyen muhasebe sorumlusu Kemal Öztürk, Rize TSİP «örgütünden» alınarak örgütümüzün Genel Merkezine maaşla getirilmiş ve TÖB-DER'in tüm gelir giderleri onun eline teslim edilmiş birisidir.

Bu inceleme komisyonu raporunda, 26 cilt gelir makbuzunun teslim edilmediği belirtilerek bu makbuzlarla gelir sağlanıp sağlanmadığı konusunun, işletme defterinde makbuzlarla ilgili «gelir kaydı bulunmaması nedeniyle» «kuşku» yaratacak nitelikte olduğu iddia edilmektedir.

Bir kere söz konusu makbuzlar, Haziran 1976 - Mayıs 1977 çalışma dönemine aittir. Bu makbuzlarla sağlanan gelirler kuruşu kuruşuna o dönemle ilgili işletme defterine işlenmiştir. İşte belgesi :

127	12.4.1977	35851-35900 " " " (öd. 2220)		
128	16.4.1977	35901-35950 " " " (öd. [illegible])	2580 —	2580
129	18.4.1977	35951-36000 " " (ödendi)	8130 —	8130
130	19.4.1977	36001-36050 " " " (ödendi)	2050 —	2050
131	21.4.1977	301-350 Nolu vezne makbuzu [illegible]	2004 —	2004
132	30.4.1977	401-450 " " " "	1490 —	1490
133	3.5.1977	601-650 " " " "	4285 —	4285
134	"	651-700 " " " "	7825 —	7825
135	4.5.1977	701-750 " " " "	5596 —	5596
136	"	35061-35100 " "	2130 —	[illegible]

Ayrıca Genel Merkezin öğretmen tabanını cezalandırmak amacıyla atadığı grupcu yönetim 5 kasımda şubemize öğretmen dışı unsurların yedeğinde bir saldırı düzenlemiş ve şubemizi işgal etmişti. Merkezci yönetim 13 gün süren bu işgal süresinde :

4001 - 4050
4051 - 4100
4101 - 4150
4151 - 4200 nolu makbuzlarla

toplam 13.190 TL gelir sağlamış fakat bu parayı ne yaptığına dair hiç bir yere hesap vermemiştir.

Genel Merkez kendi atadığı bu yönetimden hesap sormuyor, üstelik onların hesabını «Yavuz hırsız ev sahibini bastırır» örneği **bizim üzerimize yıkmaya çalışıyor.**

(3501 - 3550) numaralı gelir makbuz cildi, dipkoçanı koparıldığı iddia edilen 3505 nolu makbuzla birlikte tam olarak Genel Merkez avukatı İlhan Dişçi'ye tutanakla teslim edilmiştir.

«EKSİK VE FAZLA TOPLAMALAR...» ÜZERİNE

Genel Merkez inceleme komisyonu, on adet makbuzun toplamlarının bir kısmının fazla, bir kısmının eksik hesaplandığını iddia ediyor. 10 binlerce liralık hesabın çıkarılmasında toplama yanlışlığı olabilir. Ancak inceleme komisyonu, kasıtlı bir yanlış toplamayla şube yönetimimizi zan altında bırakmaya çalışmaktadır. Sözü geçen makbuzların bilir kişi önünde hesaplanmasını istiyoruz.

Genel Merkez inceleme komisyonu, (32001 - 32050) numaralarını taşıyan gelir makbuzundaki 380 TL. nin işletme defterinde göründüğünü, ancak makbuzun kendisinin teslim edilmediğini belirtiyor. Adı geçen makbuzun 32042 numarasından sonraki —380 TL'nı kapsayan— bölümü 28 Mayıs kongresinden sonra kullanıldığı için böyle işlenmiştir.

«YİNE EKSİK MAKBUZLAR...» MESELESİ

31551 başlangıç numarası ile 32250 bitiş numarası arasında eksik olduğu iddia edilen 13 makbuzdan 10 cildi 28 mayıs kongresinden önce kullanılmış ve işletme defterinin 54, 55, 92, 94, 129, 130, 142, 143, 151, 154 numaralarına işlenmiştir.

Defter sahibinin Soyadı (*): TÖB-DER İSTANBUL ŞUBESİ
Adı (*): [illegible]
Varsa müessese ünvanı (*): [illegible]
İş ve mesleğin nevi (*):
İş adresi (*): [illegible] Sok. [illegible] İSTANBUL
Defterin nevi : İşletme Hesabı Defteri
Defterin kaç sahifeden ibaret olduğu :
Defterin kullanıldığı hesap dönemi (*):
Defter sahibinin bağlı olduğu vergi dairesi (*):
Tasdik numarası :
Tasdik Tarihi :
Varsa sicil numarası
Tasdiki yapan [illegible] resmi mühürü ve imzası

«USULSÜZ SARF BELGELERİYLE HARCAMA...» İDDİALARI

Genel Merkez inceleme komisyonu, fatura niteliği taşımayan usulsüz sarf belgeleriyle harcama yapıldığını iddia ediyor.

Genel Merkeze devrettiğimiz 460 adet sarf belgesinde, harcamaların nerelere yapıldığı, nasıl yapıldığı apaçık yazılıdır. Gider makbuzları, tutanaklar, alındı belgeleri ve fotokopilerde ilgililerin adları, adresleri teker teker açık olarak yazılıdır. Bunların tümü fatura niteliğindedir. İnceleme komisyonu bunların hiç birinde bir usulsüzlük bulamamıştır. Giderlerin karşılığı olarak aldığımız faturalarda, faturayı veren kişilerin imzaları vardır. Bunları, ayrıca şube yönetiminden iki kişinin imzalaması gerekmez. Hiç bir yerde böyle bir uygulama görülmemiştir. Örneğin Genel Merkez şu makbuzu «usulsüz sarf belgesi» saymaktadır.

Gider Makbuzu
Makbuz No. 15
Tarih 15-6-1977
Lira Kr.
294 50
Yukarıda yazılı [illegible] Lira ve [illegible] kuruşu
TÖB-DER İst. Şb. Saymanlığından aldım.
Adı, Soyadı: Av. Bilgin İnanç
Adresi: İstanbul

Yönetim Kurulumuzun «usulsüz sarf belgeleriyle» yaptığı iddia edilen 144.730,75 TL tutarındaki harcamanın tümü yukarıdaki gibi somut belgelere dayanmakta olup bu belgeler Genel Merkeze teslim edilmiştir. Burada sorun, yukarıdaki belgede olduğu gibi 294,50 TL'nin avukat Bilgin İnanç'a verilip verilmediğinin araştırılmasıdır.

Yavuzlar Nalburiye'den şubemiz için alınan gereçlerin karşılığı olan 239 liralık ve ayrıca 20 liralık faturaların iddia edildiği gibi, işletme defterine iki ayrı yerde işlenip işlenmediği defterin yeniden incelenmesinden anlaşılacaktır.

«MUZAFFER TAT'A DİŞ PARASI...»

Gerçekten, şubemiz üyesi Muzaffer Tat'a dişlerini yaptırması için Yönetim Kurulu kararıyla 2500 TL verilmiştir. İşletme defterinin 21 sıra numarasında kayıtlı sarf belgesinin üzerinde Yönetim Kurulunun kararı açıkça yazılıdır. Muzaffer Tat, bu parayla dişlerini yaptırmış, faturasını bize vermiş, bu belge de Genel Merkeze teslim edilmiştir. Bu konuda Genel Merkez, sanki yönetimimiz, kendi yakınlarına diş yaptırmaları için yardımda bulunmuş gibi gerici ve provakatif bir propoganda yürütüyor. Bu olayın aslı nedir? Şubemizin düzenlediği 24 aralık öğretmen gecesinde maccular olay çıkararak öğretmenlere saldırmıştır. Bu olaylarda Muzaffer Tat'ın dişleri kırılmıştır. Yönetimimiz bu konuda hiç bir grup ayırımı gözetmeksizin, açığa alınmış bir öğretmen olmasını da dikkate alarak dişlerini yaptırması için Muzaffer Tat'a yardım etmiştir.

«BONO, KAMP ÇADIRI...»

İnceleme komisyonu, sekreterimiz Musa Kasa'nın şubeden 13.500 TL nakden para aldığı ve bunun karşılığında bono verdiği gibi çarpık bir iddia ortaya atmaktadır. Aslında şubenin —adı bono üzerinde yazılı— matbaaya ödenecek nakit parası olmadığından, şube adına sekreter Musa Kasa, söz konusu matbaaya biri 6500 TL diğeri 7000 TL olmak üzere toplam 13500 TL tutarında iki adet bono vermiştir. Bu bonolar daha sonra banka kanalıyla ödenerek ödeme makbuzları Genel Merkeze teslim edilmiştir.

İki adet kamp çadırı karşılığında Celal Deliorman'a verilen 2000 TL tutarındaki bononun, yönetim kurulu kararı olmaksızın gider gösterildiği iddiasına gelince, yönetim kurulumuzun kamp açılması konusunda kararı vardır. Bu karar, çadır alımı gibi doğrudan kampla ilgili harcamaları da kapsamaktadır.

«ASILLARI YERİNE FOTOKOPİLERİ DOSYAYA KONULAN BELGELER...» ÜZERİNE

Faşistler tarafından kaçırılarak işkence edilen üyemiz Zülküf Zengin'in ilaç ve tedavi giderleri doğal olarak şubemiz tarafından karşılanmıştır. Bu giderlerin üyenin Milli Eğitimden alabilmesi için belgelerin asılları kendisine verilerek fotokopileri dosyaya konmuştur. İnceleme komisyonu bu konuda da spekülasyon yapma çabasındadır.

«ÇAY GİDERLERİ...»

İşletme defterinin 101, 115, 163, 346, 434 numaralarına kayıtlı toplam 8010 TL tutarında, inceleme komisyonunun «kimler için yapıldığının belli olmadığını» iddia ettiği çay ve meşrubat giderlerine gelince, 7 aylık dönemi kapsayan bu giderlerin önemli bir bölümü bombardıman edilen şubemizin onarımında bedenen ve karşılıksız çalışan üyelerimize ikram edilmiş ve makbuzlarda gösterilmiştir. Öteki bölümü faşistlere inat olarak el birliğiyle tamamlanan şubemizin açılışında harcanmıştır. Bu açılışa, üyelerimiz ve en zor günlerde maddi ve manevi dayanışma gösteren kardeş demokratik örgütlerin temsilcileri katılmış, yönetim kurulumuz çay ve meşrubat ikram etmiş ve bunlar da faturalarda gösterilmiştir.

Genel Merkez, gerçekten kendisini iyice küçültecek iflah etmez konumlara düşmüştür. Genel Merkezin çay ve meşrubat giderleri kasım ayı dökümlerine göre 19.090,50 TL tutmaktadır.

Ulaştırma giderleri	197.330,90	[illegible]	75.000,00
Ölüm Yardımları	284.000,00	359.000,00	2.285,00
Yollukları	38.718,50	41.003,50	4.500,00
Bina-Tamir-Bakım	189.500,[illegible]	174.000,[illegible]	1.975,00
Çeşitli Giderler	158.432,65	160.407,65	1.145,00
Temsil-Ağırlama	17.945,50	19.090,50	—
Doğal Afet Yardımları	20.310,00	20.310,00	19.150,00
Tazminatlar	337.426,50	356.576,50	—
Takvim Gideri	7.590,50	7.590,50	—
Rozet Gideri	40.736,00	40.736,00	37.375,00
Yayın Gideri	207.004,55	244.379,55	—
Alınan Vekalet Ücr.	1.421,00	1.421,00	20.000,00
1 Mayıs'ta Ölenlere Yr.Kam.	320.007,50	340.007,50	

(Genel Merkez gazetesi)

Şimdi bunun için hiç bir öğretmen Genel Merkez'in tek tek 100 kuruşluk çayları kime ısmarladığı ve 100'er kuruşluk fatura alıp almadığını sormadı. Bunun için Genel

[İN]CELEME KOMİSYONU[N]A CEVAP

Merkez yöneticilerinin örgütten ihracı düşünülmedi. Ayrıca bu Genel Merkez yöneticileri, III. Genel Kongrede reddedilmesine rağmen tek tek örgütümüzden maaş almaktadırlar. Şube yönetim kurulumuz, her TÖB-DER şube yöneticisi gibi seçildiği görevi parasız olarak yerine getirdi ve üstelik kendi imkanlarını da mücadelenin çıkarları uğrunda seferber etti. Ama Genel Merkez yöneticileri ayda 43.800 TL aylık almaktadırlar. Bu aylıklar bizim aidatlarımızla karşılanmaktadır.

«YETKİSİZLİK» İDDİASI:

Genel Merkez inceleme komisyonu, yönetim kurulumuzun, işten el çektirildikten sonra yetkisiz olarak gelir topladığı ve harcama yaptığı iddiasındadır. İşten el çektirme kararı tüzüğümüze ve yasalara aykırıdır. Bu konu mahkemeye intikal etmiştir. Gelir toplaması ve harcama yapması yönetim kurulumuzun görevidir, doğal hakkıdır. Genel Merkez bütün gücüyle öğretmenleri örgütsüz bırakmak için, örgütü kapatmak için uğraşırken, biz, örgütsel çalışmaları kesintisiz sürdürdük. Bu «suç»(!) un hesabını vermeye hazırız.

«GENEL MERKEZE EKSİK GİNDERİLEN ÖDENTİ PAYLARI...» ÜZERİNE:

Genel Merkez inceleme komisyonu 28 mayıs kongresinden sonraki ödenti gelirlerini topluyor, ikiye bölüyor. Ve 126.075 TL Genel Merkez payının gönderilmediği, ancak 24.000 TL ödenti gönderildiğini belirtiyor. Kalan Genel Merkez payının şubede tutulduğunu iddia ediyor.

Tabii bu arada şubenin faşist bombardımanla kac liralık hasara uğradığından. bu hasarı gidermek için yapılan onarım harcamalarının Genel Merkezin bir kuruş katkısı olmaksızın nasıl karşılandığından hiç söz etmiyor.

«GRUPSAL AMAÇLARLA İMZA KAMPANYASI VE BİLDİRİ YAYINI...» ÜZERİNE:

TÖB-DER Genel Merkezi, yönetim kurulumuza işten el çektirdikten sonra yurdun dört bir yanında, illerde bölge toplantıları düzenliyor. Bu toplantılarda İstanbul Şubesini suçlamakla görevlendirilmiş Genel Yönetim Kurulu üyelerine, bölge temsilcilerine «örgütlenme gideri» adı altında binlerce lira yolluk ödüyor. (Kasım ayı dökümüne göre örgütlenme giderleri 980.908 liradır.)

II- GİDERLER:
31.10.1977 Tarihine göre 6.908.448,24 TL. olan giderler, KASIM ayı içerisinde 576.843,78 TL. artarak, 7.485.292,02 TL.na ulaşmıştır. Sözü edilen artışın dökümü aşağıda görüldüğü gibidir:

Giderin Çeşidi	31.10.1977	30.11.1977	Kasım ayı artışı
Yönetici ücretleri	43.800,00	43.800,00	—
Personel ücretleri	1.232.408,42	1.439.035,42	206.627,00
Sair Hizm. Ücretleri	556.690,00	583.090,00	26.400,00
Örgütlenme Giderleri	952.358,40	980.908,80	28.550,40
Açık Maaş Yardımları	664.638,70	713.983,70	49.345,00
Kıyım-Sürgün-Eylem Fn.	183.733,75	186.133,75	2.400,00
Büro giderleri	184.315,82	192.094,95	7.779,13
Gazete Gideri	558.225,30	584.190,80	25.965,50
Mahkeme-Noter-Harç	277.227,75	292.463,25	15.235,50
[illegible]	554.626,00	605.004,25	50.378,25
[illegible]	[illegible]	[illegible]	2.733,00

Örgüt gazetesinde şubemizle ilgili çarşaf çarşaf yazılar yayınlanıyor. Örgütün organı örgüt içi sürtüşmeyi körüklemek için sorumsuzca kullanılıyor. Bunların hiç biri «grupsal amaçlar» için olmuyor. İstanbul şube yönetimi bu kampanyaya cevap verince «grupsal amaçlı» davranmış oluyor. Genel Merkez kurduğu komisyona rapor verdiriyor. «Ve işten el çektirlen yönetim kurulu yetkisiz olarak grupsal amaçlarla olağanüstü genel kurul için imza kampanyası, bildiri yayınlanması karşılığı olarak işletme defterinin 458, 459, 460 numaralarında kayıtlı toplam 12.400 TL harcama yaptığı belgelerinden saptanmıştır.» diyor. Oysa Genel Merkez örgüt organımızı kendi grup yayınına dönüştürmüş ve bu gazeteye kasım 77 dökümüne göre 584.190 TL harcamış, sadece 214.352 TL elde etmiştir. Örgütü grupsal propoganda için 369.838 lira zarara sokan kendileridir.

... mayıs 1977 tarihli şube kongresinde İstanbul şube yönetimine seçilen yönetim kurulu olarak [illegible] son vermek amacıyla [illegible] sayı 21 [illegible] ve [illegible] kişilerden oluşan gerici bir yönetimle kontrole götürülmesi için şube evrak, belge ve [illegible] adına yetkili [illegible] Av. İlhan Dişçi'ye teslim etmek [illegible]

[illegible]

2.12.1977 tarih ve 1[illegible] sayılı [illegible] kurulu kararıyla görevlendirilen Av. İlhan Dişçi'ye [illegible] yasalın defterler, [illegible] ları ve öteki demirbaşlar teslim edilmiştir:

1- Karar Defteri (İstanbul 5. Noterliğinin 26.4.1977 [illegible] ve 17933 nolu tasdiki ba[illegible] 71-72-73 eski yönetim ile 1-20 sayılı ve 2.6.1977 tarihinden başlayarak 26.12.1977 tarihine kadar alınan kararları

«RİVA KAMPININ ZARAR ETTİĞİ...» İDDİASI

İnceleme komisyonu, şubemizin çalıştırdığı Riva kampı gelirinin 41.520 TL olarak gösterildiğini, bu durumda kampın 56.404,72 TL zarar ettiğinin anlaşıldığını söylemektedir. Ve hemen altında «kampla ilgili 60.480,50 TL tutarındaki demirbaşın avukat İlhan Dişçi'ye teslim edilmediğinin saptandığını» belirtmektedir.

Şubemizin işlettiği Riva kampı iddia edildiği gibi zarar etmemiştir. Bu gerçek, hesaplarda açıkça ortadadır. Birincisi, inceleme komisyonun hesaba katmadığı 16.7.1977 27.8.1977 tarihleri arasında 3851 - 3900 nolu makbuzlarda 28.942 TL daha kamp geliri vardır. İkincisi, kampta bugün 44.778,80 TL tutarında demirbaş vardır. Bunlar kampın geliridir. Üçüncüsü, kampta her zaman kullanılacak tuvalet, çeşme gibi tesisler kurulmuştur. 16.776,50 TL tutarındaki bu yatırım zorunlu bir yatırımdır. İnceleme komisyonu demirbaşları, alt yapı tesislerini hesaba katmayarak kampı zarar etmiş gibi göstermektedir.

Kamp demirbaşlarının avukat İlhan Dişçi'ye teslim edilmediği doğrudur. Çünkü Riva'da bulunan bu demirbaşların (vitrinli buz dolabı, çadır, su deposu vb.) İlhan Dişçi'ye paketlenip teslimi olanaksızdı. Ama kendisine demirbasların bir listesi teslim edilmiştir.

(Demirbaş defteri)

«ZİMMET...» İDDİASI

Zimmet, bir kişinin kendisine güvenilen parayı kendi kişisel hesabına geçirmesi demektir. Genel Merkez, öğretmenlerin ezici çoğunluğu tarafından seçilen yönetim kurulunu 27.287 TL zimmetine geçirmekle itham etmektedir. Öğretmen yığınları tarafından desteklenmeyen ve yıkılışlarının enkazını gelişen öğretmen hareketine yüklemeye kalkışan Genel Merkez, böylesi adi bir propagandayı, İstanbul şube yönetiminin feshine ve yöneticilerin örgütten ihracına kılıf yapmaya kalkışıyor. Bu yolla daha da çıkmaz bataklıklara yuvarlanıyor. Çünkü ileri - devrimci bir örgütte bu metotlarla tutulmanın olanağı yoktur. Silah şimdiden geri tepiyor. Bu konuda «Genel Merkez»e yüzlerce tel yağıyor. Öğretmenler «bizi de ihrac edin» diyor. Tabanın bu onurlu tepkisini anlıyoruz ve örgütsel birliğimizi baltalama girişimlerini hep birlikte boşa çıkaracağız. TÖB-DER Genel Merkezi, örgütümüzü çökertmek isteyenlerden arındırılacaktır. Biz, öğretmen kitlelerine güveniyor ve geleceğe umutla bakıyoruz.

«Zimmet» iddialarını yukarıda tek tek ele aldık ve açıkladık. Genel Merkez aşağıdaki harcamaları yönetim kurulundaki kişilerin kişisel zimmeti olarak göstermiştir.

Zimmet iddiası TL		Kime, nasıl harcandığı gerçeği
1.018,50 TL	—	Faşist saldırıya uğrayan üyemiz Zülküf Zengin'e ilaç parası.
13.500 »	—	Sekreterimiz Musa Kasa'nın Şube gazete borcu için Özakın Matbaasına verdiği bono. Bu bono ödenmiş ve makbuzu Genel Merkeze iletilmiştir.
2.500 »	—	Öğretmen gecesindeki olaylarda dişleri kırılan üyemiz Muzaffer Tat'a diş yardımı. Faturası Genel Merkeze gönderildi.
8.010 »	—	Şubemizin faşistlerce bombalanışından sonraki onarım ve açılış günlerinde karşılıksız çay ikramı.
2.000 »	—	Kamp çadırı için verilen para. Fatura Genel Merkeze iletilmiş ve çadır da Genel Merkez malı olmuştur.
239 »	—	Yavuzlar Nalburiye iki kez yazıldığı iddia ediliyor.
20 »	—	Yavuzlar Nalburiye iki kez yazıldığı iddia ediliyor.

SONUÇ

TÖB-DER Genel Merkezinin kendi kurduğu komisyona hazırlattığı rapor ve bu rapora dayanarak açtığı gerici kampanya, sınıf savaşında savrulan, mücadelenin çetin koşullarında çürüyüp giden oportünizmin, gerçek yüzünü öğretmen yığınlarına göstermesi bakımından ilginç ve yararlı bir belgedir.

Bu rapor, 14 Eylül fesih kararlarıyla başlayan örgütümüzün bütünlüğüne, mücadele geleneklerimize yönelik «siyasi» saldırının, demokratik öğretmen mücadelesi tarihinde benzerine hiç rastlanmayan bir seviyesizlikle sürdürülmesidir. Ne var ki sosyal mücadele acımasızdır. İşçi sınıfının savaş yolunda yürüme mücadelesi veren öğretmen yığınlarının önüne, bozguncu politik çıkarları adına çıkanlar, daha bugünden dağılıp gidiyorlar. İşçi sınıfını toplumumuzun bağrından koparıp atmak, onun mücadelesinin durdurulmaz akışına engel olmak nasıl mümkün değilse, demokratik öğretmen mücadelesinin işçi sınıfının savaşına bağlanmasını engellemek de öyle mümkün değildir. Çünkü bugün, «öğretmenin yolu işçi sınıfının yoludur» belgisi genç öğretmen yığınlarının elinde maddi bir güç, bir mücadele silahı haline gelmiştir.

Oportünizm, devrimci mücadelede burjuvazinin urudur. Rengini yolayrımlarında, dönemeç noktalarında, sınıf savaşının çetinleştiği koşullarda açığa vurur. TÖB-DER'deki iç bunalımın, fesihlerin, ihraçların temelinde yatan gerçek budur.

Öğretmen mücadelesi bugünlere kolay gelmedi. Örgütümüz TÖB-DER bugünlere nice acılara, kahırlara, cinayet ve baskılara göğüs gererek geldi. MC'nin en karanlık günlerinde, kendi örgütlerine savaş açanlar, şubelerine düzenlenen silahlı sopalı saldırılara gözyumanlar, kendi örgütlerini karalamak, öğretmen kitlesinin gözündeki saygınlığını lekelemek için kampanyalar düzenleyenler, Türkiye demokratik öğretmen mücadelesinin asıl sahipleri önünde, öğretmenlerin önünde hesap vereceklerdir.

17 NİSAN KÖY ENSTİTÜLERİ

17 Nisan 1940'da kurulan Köy Enstitüleri Ulusal Kurtuluş Savaşından sonra eğitim alanında atılmış demokratik bir adımdır.

İ. Hakkı Tonguç'un ve H. Ali Yücel'in önderlik ettiği Köy Enstitüleri hareketi, kırsal bölgedeki okuma yazmazlıkla mücadele etmek, feodal değer yargılarını etkisizleştirmek ve köyü uyarmak amacını güdüyordu. Üretimle iç içe eğitim, öğrencilerin eğitime katılması Köy Ensttiülerinin belirgin özelliğiydi. Yoksul köy çocuklarını da bağrında toplayan ve nisbi demokratik özerkliğe sahip Köy Enstitüleri kısa sürede yirmi bin mezun verdi. Köy Enstitüleri kapitalizmin kırsal alanda yolunu açmanın ve köyü canlandırmanın ötesinde giderek, sömürüye ve geri kalmışlığa karşı biçimler almaya başladı. Gerici burjuva çevreleri emperyalist çevrelerden aldığı destekle hummalı bir anti - komünist kampanya başlattılar. Anti - komünizm yalnız işçi sınıfını değil, ulusal bağımsızlık ve demokrasiden yana tüm güç ve kurumları da hedefliyordu.

İ. Hakkı Tonguç

İşte Köy Enstitüleri de böylesi anti - komünist gerici çağ dışı baskılar sonucu kapatıldı. Bugün ilerici öğretmen hareketi 17 Nisan ve Köy Enstitülerinin olumlu geleneğini yaşatıyor.

Bugün toplumsal yaşamın her alanında olduğu gibi eğitim alanında da köklü demokratik dönüşümler ancak işçi sınıfının öncülüğünde kazanılabilir ve kalıcı olabilir. Öğretmen yığınları işçi sınıfından başka bir güce umut bağlanamıyacağını bilerek işçi - öğretmen birliğini hayata geçirmek için mücadele ediyorlar.

130. yılında öğretmen okulları

Ethem Nejat

İlk kez 16 mart 1848'de açılan ve bugüne kadar on binlerce öğretmen yetiştiren öğretmen okulları bugün artık mezun vermiyor. Burjuvazi yıllardan beri öğretmen okullarını kendi güdümüne sokmak için baskılarını sürdüregelmiş ve sonunda öğretmen okullarını «öğretmen liseleri» şeklinde yozlaştırarak varlığına son vermiştir. Köy enstitülerinden öğretmen okullarına doğru uzanan ilerici gelenek böylelikle ortadan kaldırılmak isteniyor. Çünkü bu okullardaki öğrencilerin büyük çoğunluğu bağrından kopup geldikleri emekçi halkın ulusal ve sosyal kurtuluşunun bilincine varıyorlardı. Bunun yolunu 1914'lerde öğretmen okullarında çalışan Türkiye işçi sınıfının seçkin önderlerinden Ethem Nejat şöyle gösterivor :

«Öğretmen okullu genç, sen kendin çok iyi biliyorsun ki sen proleter evladısın. Baban nasıl kolunun kuvvetiyle çalışıyor ise, sen de günde 15 saat kafanı yorarak beynini çatlatarak çalışacaksın. Bugün daha pek genç ve mektep talebesi isen; yarın bugünkü hükümet biçiminin hor gördüğü bir ilkokul öğretmeni olacaksın. Ve öğretmenlerin çektiği azabı, açlığı çekmeye, okulun ve öğrencilerinle soylularıın okulları yanında küçük kalmaya mahkum olacaksın.

O halde ey genç! Ey yarının öğretmeni! Şimdiden menfaatini bil... Sen gündelikle çalışan işçiden başka bir şey değilsin. Koluyla çalışan, bedensel faaliyetini bir lokma yiyeceğe hasreden, bu haksız ve hain cemiyet içinde ilimden, fenden hisse ve kısmet alamayan biçare işçi gençler ile bir sırada, bir halde, bir endişede olduğunu idrak et. Onlarla el ele ver. Günü birlik geçim sağlayarak yaşayan sınıfın gençleri, çocuklarıyla birlikte çalış, yarının inkılap hazırlığını yap.»

HAYDİ 1 MAYIS 1978'e

Amerikan işçilerinin 1886'nın 1 Mayıs'ında 8 saatlik işgünü için verdikleri direniş, tüm dünyada kökleşmiş bir gelenek olarak 92 yıldır yaşıyor. 1 Mayıs'larda demokrasi ve ilerleme güçleri işçi sınıfının yanında, uluslararası sermayenin dayattığı buhranlara, işsizliğe, pahalılığa ve baskılara karşı, BİRLİK, MÜCADELE ve DAYANIŞMA belgisiyle savaşıyor. Bu soylu gelenek dünya ölçüsünde tekellere karşı zorla kazanılmış uluslararası demokratik bir hakkın ve emeğin bayramıdır.

Türkiye işçi sınıfı da en zor şartlar altında olsa bile, emeğin uluslararası bayramını yaşatmayı bildi. Yurdumuzun düşman işgali altında bulunduğu yıllarda, ateş çemberi altında 1 Mayıs'lar kutlandı. Ulusal Kurtuluş Savaşı günlerinde emeğin bayramına, diğer emekçi ve yurtsever güçler de işçi sınıfımızla birlikte katıldı. Burjuvazi bu enternasyonal bilinçten tedirgin oldu. 1925 yılında böylesi savaşkan bir geleneğin ürünü olan 1 Mayıs «bahar ve çiçek bayramı» olarak çarpıtıldı ve yasaklandı. Ne var ki, gelişen ilerici hareket karşısında gerici yasaklar zamanla işlemez olur. 51 yıllık aradan sonra işçi sınıfımız ve onun yolunda yürüyen gençler, öğretmenler, teknik elemanlar, ilerici kadınlar, memurlar, tüm emekçi halkımız burjuvazinin yasak zincirini kırdı. 1976 1 Mayıs'ında emeğin güçleri, tüm emekçi halkımızın umudu olarak doldurdu alanları.

«1 Mayıs, 1 Mayıs ilk dileğimiz.

Yaşatacak seni tunç bileğimiz.» andı binlerce ilerici tarafından içildi ve yerine getirildi.

1976 ve 1977 1 Mayıs'ları savaşsız ve sömürüsüz bir geleceğe uzanan yolda, işçi sınıfının kılavuzluğunu, kararlılığını, savaşkanlığını ve örgütlülüğünü, dosta, düşmana gösterdi. Aynı zamanda 1 Mayıs'lar, işçi sınıfının öncülüğünde faşizme karşı yığınsal çıkışların örgütlendiği günler oldu. 1 Mayıs'larda ulusal demokratik güçlerin birlik ve dayanışmaları pekleşti. Öğretmenler de bu tarihsel günlere örgütleri ve özverileriyle katıldılar.

Bu somut gelişim, 1977 1 Mayıs'ında en kanlı yöntemlerle kırılmak istendi. Faşist komando ve Maocu bozkurtlarn önayak olduğu katliamda, 34 demokrasi savaşçısı şehit edildi. 6 şehit veren ilerici öğretmenler, yılgınlık şöyle dursun, şehitlerinin başı ucunda mücadele yemini ediyordu. «Yine türkülerimiz ve bayraklarımızla geleceğiz. Yine zaptedeceğiz meydanları...»

1 Mayıs 1977'nin görkemini, coşkusunu ve bilincini yaşıyan yüzbinlerce özgürlük savaşçısı, şimdi daha kararlı, daha disiplinli ve daha deneyimli olarak 1 Mayıs 1978'in hazırlığını yapıyorlar. Düştükleri yolda şehitlerinin anısını daha diri yaşatmak, örgütsel birliklerini sağlamlaştırmak, barış ve özgürlük hasretini daha yüksek sesle haykırmak için öğretmenler, 1 Mayıs 1978'i coşkuyla bekliyorlar. Yüksek bir bilinçle hep birden haykırıyorlar: «HAYDİ 1 MAYIS 1978'e»...

gerici ders kitapları kaldırılsın

Bir yandan emekçi çocuklarını okulsuz eğitimsiz bırakmak, öte yandan eğitim yapan kuşaklara gerici faşist ideolojiyi aktarmaya çalışmak sömürücülerin eğitim politikasının bel gemiği olmuştur. İşbirlikci burjuvazinin yerli yabancı uzmanları tarafından defalarca değiştirilen ders kitapları ulusal çıkarlarımıza emeğe, bilime ve öğretmenlik mesleğine düşman bir özle doldurulmuştur. Ve öğrencilerin bilincine zehir saçmaya devam etmektedir. MC'nin hazırladığı ve yürürlüğe koyduğu ders kitapları komşu ülkelere karşı düşmanlık tohumları ekiyor. İnsanlığın kalıcı bir barış uğrunda mücadele ettiği günümüzde MC'nin ders kitapları savaş kışkırtıcılığı yapıyor. Komşu ülkelere karşı saldırganlık, halklar arasında düşmanlık tohumları ekiyor. Ders kitaplarındaki bu gerici - faşist içeriğin temizlenmesi acil demokratik istemlerimiz arasındadır. MC döneminde ilerici - demokrat güçler bu isteğin hayata geçmesi için yoğun bir mücadele verdiler. Bu mücadele ders kitaplarının gerici içeriğini teşhir etti. Bazı kitaplardan bölümle rçıkarılmasına, bazılarının da Danıştavca yürürlükten kaldırılmasına rağmen faşist ideoloji sinsi sinsi körpe beğinlere işlemeye devam ediyor. Bu nedenle vakit geçirmeden demokratik içerikteki yeni ders kitaplarının hazırlanması için işçi, öğretmen, öğrenci kuruluşlarının, bilim adamlarının, Türk dil kurumunun katılacağı bir ULUSAL EĞİTİM KONFERANSI toplanmalı, buradan ulusal ve demokratik bir eğitim politikasıyla çıkılmalıdır.

öğretmenler

Baştarafı sayfa 1'de

Yeni hükümet çalışanların ücretlerini sabit tutmaya uğraşırken, fiatlar, karaborsa ve sosyal eşitsizlik çığ gibi, kontrolsüz gelişiyor. Bütün bunlar, uluslararası tekellerin ve işbirlikçi burjuvazinin çıkarlarına yarıyor. IMF bir avuç tekelciyi kapitalist bunalımdan kurtarmak için, çalışan halkın tümünü yoksulluğa sürüklüyecek koşullar dayatıyor. Bu koşulları kayıtsız - şart sız kabul etmiş ülkelere yüksek faizle borç veriyor. Onları ekonomik bağımlılıkla avucunun içinde tutuyor. Böylece yapılan devalüasyonlarla, fiat lar, kapitalist kârlar artıyor, emekçilerin satın alma gücü düşüyor, yoksullaşma yaygınlaşıyor ve derinleşiyor.

Zaman geçirilmeksizin asgari geçim indirimi yasasının düzenlenmesi ve öteki sosyal yardımların iyileştirilmesi, öğretmenlerin hükümetten beklediği uygulamalardır. Öğretmenler yeni hükümetten, IMF'ye ve uluslararası tekellerin istemlerine boyun eğmiyecek, silahlanmaya bütçenin aslan payını ayır mayacak, ekonomik ve po litik bağımsızlık yolunda yürüyecek kararlı bir politika bekliyor.

mücadelemiz sürecek

Baştarafı sayfa 1'de

kışlardan yan çizmek ve faşist güçlerin karşısında pusup kalmakta o kadar yanlıştır. İşçi sınıfının başını çektiği demokrasi güçleri bu iki sapmaya karşı zafere giden gerçek yolu gösteriyor, bu yolda yığınsal ve kalıcı adımlar atıyorlar.

Halkımızın ilerici, yurtsever, devrimci oğulları ve kızları güpegündüz bombalanıyor, kurşunlanıyor.

Bütün bunlara karşı 20 Mart 1978 pazartesi sabahı, başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm demokrasi güçleri ulusal çapta yığınsal bir direnişe geçtiler. Biz öğretmenler işçi sınıfımızın ve demokrasi güçlerinin bu direnişine var gücümüzle katıldık ve destek olduk. Eylemimiz hükümete karşı değil, tersine hükümetle birlikte tüm demokratik kurumları dinamitlemeye kalkışan faşizme dur demek içindir.

Bazı yöneticiler yasal haklarını kullanarak 8 - 10 arası direnişe katılan arkadaşlarımızı bgski altına almaya ve eylemden döndürmeye çalışıyor. Biz öğretmenler yıllardır böylesi tutumlarla karşılaşmış bir kitleyiz ve onlara gereken cevabı vermesini iyi biliriz. Eylemimizin sonuçlarına hep birlikte sahip çıkıyoruz.

MC'den devralınan soruşturma ve sürgün yöntemleriyle öğretmenleri ve emekçileri cezalandırmaya kalkışmanın faşist çeteleri yüreklendireceği açıktır. Bu tür uygulamalardan bir an önce vaz geçilmelidir. İçinde yaşadığımız günler herkese büyük sorumluluklar yüklüyor. Gerici - faşist güçlerin durmadan körüklediği ayrılıkçı tavırlar terk edilmeli ve işçi sınıfımızın öncülüğündeki eylem ve cephe birliğindeki saflar tutulmalıdır.

İSTANBUL ŞUBEMİZDEN

Tabanın seçtiği yönetimin Genel Merkez tarafından anti demokratik olarak görevden alınması ve şube yöneticilerinin uydurma gerekçelerle örgütten ihraç edilmesi kar şısında İstanbul öğretmen lerinin örgütlü ve yığınsal tepkisi güçleniyor.

Eyüp :

Daha önce kadrolar düzeyinde çalışmaları örgütleyen Eyüp öğretmenleri 19 mart pazar günü Bayrampaşa Belediye Tiyatro salonunda yığınsal bir toplantı düzenlediler. Bu toplantıda Genel Merkezin tavrını protesto eden öğretmen tabanı örgütsel birliği hayata geçirmek, işçi öğretmen birliğini kongrede zafere ulaştırmak için daha yoğun bir çalışma kararı aldı.

Bakırköy :

Bakırköy öğretmenleri 18 mart cumartesi günü iki ayrı yerde (Bağcılar ve Safra'da) bölgesel toplantılar düzenlediler. Bu toplantılarda örgüt sorunları tartışıldı, kadın öğretmenlerin kreş sorunu ele alındı ve bölgelerde kadın öğretmenlerden kreş komisyonları oluşturuldu. Bakırköy öğretmenleri bu çalışmaları tüm ilçe çapında yürütmeye karar vererek 25 mart cumartesi günü yeniden Bakırköy Halkevi'nde biraraya geldiler. Yüzden fazla öğretmenin katıldığı bu toplantıda faşizme ihtar eyleminin i l ç e d e k i durumu ele alındı. Eyleme katılmanın önemi ve eylemden çıkan dersler somutlaştı. Genel Merkezin ve atama yönetimin tavrı protesto edilerek ilçede daha yoğun bir faaliyete geçildi. Bu çalışmalar Zey tinburnu, Şişli, Gaziosmanpaşa ve diğer tüm ilçelerde de bütün hızıyla sürmektedir.

DSF'NİN IX. KONGRESİ

Baştarafı sayfa 8'de

rın sömürüsüne, emperyalizmin baskı ve saldırısına karşı savaşmanın geerkliliğini gittikçe daha iyi kavrıyorlar.

Sosyalist ülkelerde, sendikaların ekonominin yönetimine geniş hakları vardır ve ülkenin her alanında gelişmesinin örgütlenmesine katılırlar.

Kapitalist dünyada, yüz milyonlarca çalışan, ekonomik ve sosyal taleplerini sendikal ve yurttaşlık hak ve özgürlüklerini savunmak için çeşitli eylem biçimlerine özellikle grevlere giderek savaş veriyorlar.

Ulusal konfederasyonlar, tekellerin erkine karşı ve köklü demokratik dönüşümler için sü rekli eylem yürütürler.

3. Dünya ülkelerinde, çalışanlar, emperyalizme, sömürgeciliğe, ırkçılığa, ırk ayırımına, faşizme, baskıya, açlığa karşı ve barış, ulusal bağımsızlık, özgürlükler, demokrasi ve ilerleme için bütün halkın mücadelesi temelinde yuşam ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi için mücadelelerini birleştiriyorlar.

IX. Dünya Sendikal Kongresi, bu deenylerden, sendikal kuruluşların eylemini yükseltmek, birliğini artırmak, bütün sendikal hareketlerin birincil, temel hedefler etrafında yönlenmesini sağlamak için elverişli koşulların biraraya geldiği sonucunu çıkarmaktadır.

● Barışı, detant sürecini yaymak ve sağlamlaştırmak, bütün halklar arasında işbirliğini geliştirmek ve sonuçta silah sızlanmayı dayatmak,

● Çalışanların ekonomik ve sosyal taleplerini karşılamak,

● Bütün halkların ekonomik ve politik bağımsızlığını sağlamak. Az gelişmişliği yenmek. Adil yeni bir uluslararası ekonomik düzen kurmak,

● Sömürgeciliği, faşizmi ve ırkçılığı kesin olarak ortadan kaldırmak,

● Ekonomik ve politik demokrasiyi, çalışanların haklarının serpilip gelişmesini gerçek leştirmek, sendikal hareketin temel ve birincil hedefleridir.

BU BÜYÜK HEDEFLERİ GERÇEKLEŞTİRMEK İÇİN YÖNTEMLER

Dayanışma —

Her ülkede çalışanlar ve sendikaları özgül görevlerle karşı karşıyadır. Bunların çözümü herşeyden önce ulusal çap taki mücadelelerden geçer. Günümüzde bu sorunlar, hiç değilse bazıları uluslararası boyutlara ulaşıyor. Bunlar için mücadele evrensel planda bütünleşmek, birleşmek zorundadır. O halde dayanışma, bütün sendikaların sağlamak zorunda oldukları büyük bir sorumluluktur.

Belirttiğimiz büyük hedef - ler için mücadele, sosyalist, kapitalist tüm sistemlerin, tüm ülkelerin çalışanlarının ve sendikalarının tüm güçlerini birleştirmeden yararlı ve kalıcı olamaz. Bu herkesin herkes uğruna dayanışmasıdır.

Sendikal hareket, hedefleri kendine yakın olan diğer de mokratik kuruluş ve güçlerle dayanışmasını sağlamalıdır.

Eylem Birliği - Çalışanların Temel Gücü.

● Güncel durumun gerektirdiği olumlu değişmeleri hızlandırmak için, çalışanların birliği, sendikaların birliği ve dayanışması temel bir gereklilik tir.

● Deneyler gösteriyor ki sendikalar arasındaki ideolojik, dini, politik, felsefi görüş ay rılıkları birliğe engel olamamak tadır. Bunun için, sendikalar, çalışanların ortak noktalarından yola çıkmak, ayrılıkları atmak zorundadır.

16-23 NİSAN-PRAG

(DSF) DÜNYA SENDİKALAR FEDERASYONU'NUN 9. KONGRESİ TOPLANIYOR

BARIŞ VE HALKLARIN BAĞIMSIZLIĞI UĞRUNDA, REFAHIN, ÖZGÜRLÜKLERİN EKONOMİK VE TOPLUMSAL İLERLEME-NİN SERPİLİP GELİŞECEĞİ, BİR DÜNYA KURMA SAVAŞIMINDA ÇALIŞANLARIN SENDİKALARIN BİRLİK VE DAYANIŞMASI.

16-23 Nisan 1978 tarihleri arasında Çekoslovakya Sosyalist Cumhuriyeti başkenti Prag'ta Dünya Sendikalar Federasyonu'nun IX. Genel Kurulu toplanıyor. DSF, 180 milyon işçi ve emekçiyi temsil eden üye sendikalara aşağıda kısaltarak sunacağımız «Sendikal Haklar Evrensel Beyannamesi» ve «Yönlendirme ve Eylem Taslağı» başlıklı bir program sunacak. Program IX. Dünya Sendikal Kongresinde tartışılarak, kesinleşecek.

DSF Genel Başkanı

SENDİKAL HAKLAR EVRENSEL BEYANNAMESİ

Önsöz:

Kafa ve kol emeğimizle dünyanın tüm zenginliklerini yaratan biz çalışanlar, özgür bir gelecek, demokrasi, sosyal ilerleme ve dünya barışını kurmak ve sağlamlaştırmak için sendikalarda örgütleniyoruz.

Sendikal örgütlenme, çalışanların, günlük yaşamlarında, iş yerinde ve toplumda ekonomik, sosyal ve kültürel haklarının kazanılması, korunması ve genişletilmesi için yeri doldurulmaz bir araçtır.

Çalışanlar ve sendikaları, özgürlük, ulusal bağımsızlık ve barışın savunulması için, faşizme, ulusal baskıya, sömürgecilik ve yeni sömürgeciliğe, ırk ayırımına ve emperyalizme karşı verilen tüm mücadelelere katıldılar ve katılmaya devam ediyorlar.

İLKELER.

Sendikal hakların tam olarak uygulanabilmesi aşağıdaki ilkelerin Anayasalarda, ulusal kanunlarda ve pratikte kabulü ve güvencesini gerektirir:

- Üretici ve herkese yararlı bir iş hakkı.
- Eğitim, öğretim ve mesleki formasyon hakkı.
- Sağlığın korunması hakkı.
- Yeterli bir gelir ve sosyal güvence hakkı.
- Hiç ayırımsız sosyal, politik, ekonomik, kültürel ve yurttaşlık haklarının kullanılması.
- Halkların ve insanların her türlü sömürüsünün ortadan kaldırılması.
- Ekonomik ve politik bağımsızlık, her devletin, halkın isteklerine göre ekonomik, politik ve sosyal sistemini seçmesi.
- Çalışanların ve örgütlerinin katılımıyla, devletin ve işlevinin demokratikleştirilmesi.
- Ulusal ve uluslararası sendikaların, bağımsız olarak program ve eylemlerini saptaması.

TOPLUMDA ÇALIŞANLARIN HAKLARI

- Çalışanların, izinsiz ve kontrolsüz, sendika kurma, mevcut sendikalara üye olma, her türlü sendikal çalışmaya katılma hakları.
- Çalışanların çıkarlarını savunmak için, grev, boykot, gösteri ve diğer tüm sendikal eylemlere katılma hakları.
- Çalışanların meslekleri ne olursa olsun, greve gitme, grevi destekleme, dayanışma gösterisinde bulunma hakkı vardır. Ancak, hiçbir şekilde grevden önce, grev sırasında ve sonrasında işten çıkarılma, ceza, baskı ve kısıtlama gibi durumlara uğramamalıdır.
- Sendikaların sosyal sigorta, mesleki formasyon ve diğer sosyal kuruluşların yönetimine katılma hakkı.
- Çalışanları doğrudan veya dolaylı ilgilendiren tüm sorunları içeren yasa ve kanunların hazırlanmasında sendikal örgütlere danışılmalıdır.

KORUMA VE GÜVENCELER

- Devletler, Anayasalarda, kanunlarda ve uygulamada, demokratik özgürlükleri, insan haklarını, fikir ve söz hakkını, toplantı özgürlüğünü ve sendikal hakları güvence altına almalıdır.
- Devletler, tüm emekçilere üretken bir iş, ücretlerin, emekli maaşlarının ve sosyal yardımların satın alma gücünün artmasını garanti edecekler.
- Çalışanların her iş yerinde toplanma, ödenti toplama, istedikleri yayınları okuma, işçi ve sendika yayınlarını dağıtma, sendikal propoganda yürütme, yurttaşlık ve politik haklarını kullanma hakkı.
- Sendkalara, danışılmadan iş koşullarını değiştiren kararları veto hakkına sahiptir.
- Sendikaların, çalışanların yaşam ve sağlığı için tehlike durumlarında üretimin hemen kesilmesini isteme hakkı vardır.
- Sendikalara danışılmadan işten çıkarmalar yasaklanmalıdır.
- Çalışanlara karşı kamu görevlilerinin kullanılması yasaklanmalıdır.
- Sendikalar çalışanların iş ve yaşam koşullarını ilgilendiren uluslararası ekonomik, sosyal, kültürel konularda tartışma, görüşme ve kararlara katılmalıdırlar.
- Uluslararasi sendikalar çeşitli ülkelerde yayınlarını basma ve dağıtma hakkına sahiptirler.
- İnsan haklarını çiğneyen, ırk ayırımı yapan ülkeler ve şirketler karşısında Birleşmiş Milletler tarafından kararlaştırılan her eyleme sendikaların katılması için devletler gereken kolaylığı göstermelidir.
- Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO)), sendikal özgürlükleri ve insan haklarını koruma ve garanti amacıyla, sendikal haklar beyannamesine uygun olarak yeni anlaşmalar ve tavsiyeler kabul edebilecektir.

YÖNLENDİRME VE EYLEM TASLAĞI.

VIII. Dünya Sendkial Kongresinden bu yana, sendikaları ilgilendiren ve onlara büyüyen sorumluluklarını karşılamak için daha uygun koşullar yaratan önemli gelişmeler ve değişmeler ortaya çıktı.

Wietnam halkının tarihi zaferi, Afrika'da Portekiz sömürge imparatorluğunun çökmesi, Avrupa'da Portakiz, Yunanistan ve İspanya'da faşizmin son kalelerinin yıkılması, Helsinki anlaşmasının imzalanması gibi son yılların en önemli başarıları çalışanların, sendikalarının, ilerici ve barışçı güçlerin, halkların uzun mücadelelerinin sonucudur. Bu başarılar, emperyalizmin eylem alanını sınırlamaya katkıda bulundular ve yeni zaferler müjdeliyorlar.

Günümüz dünyasının bu konumu, sendikal kuruluşlara önemli görevler yüklüyor. Birincil görevler, sosyal rejimleri ne olursa olsun tüm dünya sendikalarının birlik perspektifinde işbirliğini ve dayanışmasını dayatıyor.

ÇALIŞANLARIN SAVAŞIMLARININ YOĞUNLAŞMASI VE ÇAĞIMIZIN ÖNEMLİ BİR BELİRTİSİ - SENDİKALARIN EYLEMİ

İnsanlığın karşılaştığı ciddi sorunlar sözkonusu olduğu zaman, sendikal hareketin yük seldiğini ve zorlu bir sosyal güç olacak şekilde sağlamlaştığını yadsımak olanaksızdır.

Çalışanlar sendikal bölünmeyi aşmanın ve kapitalizmin buh ranlarının sonuçlarına, tekelle--

Devamı Sayfa 7'de

DSF, ÖRGÜTLÜ SENDİKAL HAREKETİN ÖNEMLİ BİR BİLEŞENİDİR. 180 MİLYON ÜYESİ, TÜM KITALARDAN VE SİSTEMLERDEN 74 SENDİKASIYLA HER ÇEŞİT KAFA VE KOL EMEKÇİSİ ARASINDA EYLEM YÜRÜTEN DSF, EVRENSEL SENDİKAL HAREKETTE BÜYÜK SORUMLULUKLAR TAŞIYAN BİR GÜÇ OLUŞTURUYOR.

DÜNYA ÖĞRETMENLERİNDEN

ANGOLA

- **LUANDA — Küba'lı öğretmenler grubunun Angola'nın başkenti Luanda'ya geldikleri bildirilmiştir. «Che Guevera» Eğitim Tugayı'nın, Angola çocuklarının eğitiminde ve gelişmelerinde yardımcı olmak istemeleri, Angola halkı tarafından büyük bir coşku ile karşılanmıştır.**

PORTEKİZ

- **Portekizde Soarez hükümetine karşı, emekçilerin tepkileri büyüyor. Hızlı fiyat artışları ve enflasyon karşısında 1974 yılından bu yana, ilk defa kamu görevlerinin tümünü kapsayan greve gidilmiştir. 300 bin devlet memuru ve 100 bin öğretmen katılmıştır. Grev ücret artışlarını sağlamak için yapılmıştır.**

- Öğretmenin Birliği ● Aylık öğretmen gazetesi
- Sahibi ve Sorumlu Yönetmen : Süleyman Altaş

İdare Yeri : Hatboyu Cad. Adalı Pasajı No: 6 Kat 3 No: 39 Tel : 72 11 35 Bakırköy - İst.

- Fiatı : 250 kuruş
- Dizgi : ÖZAL Matbaası
- Baskı : Karaca Ofset
- Son baskı tarihi : 1. 4. 78